

JAUNĀIS CEĻŠ

AGROFIRMAS «SARKANAIS OKTOBRIS» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

SESTDIENA,
1989. GADA
6. MAIJĀ
Nr. 18 (106)

Cena 2 kap.

Lai dzeltenāks ir sviests

Zemnieki no seniem laikiem uzskata: ja govīs pagānās ganībās, kur pūrenes zied, tad sviests ir dzeltenāks. Tas ir — pienā vairāk tauku. Bet pūrenes, kā zināms, sāk ziedēt agri pavasarī — arī govju agrā izdzīšanā ganīties ir savs labums. Ar pūrenēm mūsu agrofirmas saimniecībā nav visai spīdoši — apkarojot nezāles, arī tām tikusi sava tiesa, bet par izslaukumu pieaugumu var jau priecāties: pašlaik no govīs iegūst ap piecpadsmit kilogramiem vidēji diennaktī, par 0,5 līdz 0,7 kilogramiem vairāk, nekā pirmajās ganību dienās. Par

to jāpateicas gan ganību labai aprūpei — apkopšanai un savlaicīgai mēslošanai, gan arī tam, ka lopī ganībās izgāja labā miesas stāvokli. Kā pirmās tika izlaistas govju grupas lielfermā «Progress», pēc tam arī no citām novietnēm. Zāļu zelmēnis nav slikts, lopī var jau paēst, tomēr vēl saņem ziemas racionu piedevas. Visas grupas nodotas prasmīgu ganu, ar darba pieredzi, rokās. Izmantojot silto laiku, saimniecības fermu kolektīvi pārīet uz govju turēšanu aplokos augu diennaktī.

Juris KAUSA

Talanti atklājas pirms skolas

Pirmsskolas bērnu iestādes mūsu mazulim dod daudz vispārējās attīstības jomā. Meitenes un zēni šeit pilnībā atklāj savas mazās, veidotās sākušās personības, parāda noslieci uz skaisto, savus talantus, kas viņiem ir tik vajadzīgi un nepieciešami augšanai, turpmākajai garīgajai attīstībai, vēlākajai patstāvīgajai dzīvei. To starpā svarīga loma ir bērnu tēlotājam un vokālajai jaunradei, artistiskumam. Ar lielu aizrautību katrs bērns, saņemot audzinātāju un skolotāju atbalstu, pamudinājumus, lasa dzejoļus un dzied skatītāju priekšā, pārvarot savu nedrošību, attēlo pasaku un dzīvē novērotus varoņus.

Par nevēlotiem bērnu talantiem varēja pārliecināties muzikālās audzināšanas rajona skatē šajās dienās. Pirmsskolas bērnu iestāžu metodīke Valentīna Mālniece atzīmēja bērnu darbu muzikālo vadītāju radošās aktivitātes pieaugumu, daudz spilgtākus un krāsainākus tēpus ielajiem un mazajiem konkursa programmu izpildītājiem, viņu interesi uz aktuālo tematiku un folkloru. Tika izcelts Rudzētu bērnu darba kolektīvs (vadītāja Līga Mālniece), kur ievērojami pieaudzis bērnu muzikālās un vokālās audzināšanas līmenis, kur mākslinieciskās pašdarbības dalībniekiem iegādāti krāšņi tērpi, arī viss cits krasi pāvērsies uz labo pusi. Patīkami arī tas, ka mākslinieciskās pašdarbības numuru izpildītāju pulkā tiek aizvien vairāk iesaistīti jaunāko grupu bērni.

Pilsētu bērnu darbu grupā pirmā vieta piešķirta 1. bērnu darbam, kur par muzikālo vadītāju strādā Bronislavs Kokorišs. Viņa vadībā skatē bija sagatavota programma latviešu un krievu valodās, veltīta ļoti aktuālajai mūsdienās — ekoloģiskajai — tematikai. Bez tam viņš par muzikālo vadītāju strādā arī Riebiņu bērnu darzā un mazbērnu novietnē, ar programmu, kura bija veltīta 1. Maija svētkiem, šis kolektīvs ieguva trešo vietu.

Pirmā vieta tāpat piešķirta arī otrajam rajona centra bērnu darbam, kur par muzikālo vadītāju strādā Alberts Rusiņš. Bērni bija sagatavojuši tematisku kompozīciju par pasaku pili, kurā dažām ainām mūzikas pavadijumu un tekstu bija uzrakstījis pats A. Rusiņš. Otrā vietu par folkloras tēmu kompozīciju latgališu dialektā saņēma trešais mūsu pilsētas bērnu darbs «Pasaciņa», muzikālais vadītājs Jānis Teilāns. Jāpiezīmē, ka pie šīs tēmas bērni un audzinātājas strādā jau ne pirmo gadu, guvuši vērā nemamus panākumus. Trešajā vietā šajā grupā Līvānu pilsētas bērnu darbs «Rūķi», muzikālo vadītāju Aina Voronecka, šeit bērni parādīja uzvedumu «Lelle Tince dodas uz meža skolu».

Lauku pirmsskolas bērnu iestāžu grupā bez jau nosauktajiem godalgotajās vietās ir bērnu darbs «Bitīte» Rožupes ciemā, kur muzikālo vadītāju Biruta Lietānece, un tāpat bija dota priekšroka folkloras tematikai, «Pienenīte» kolhozā «Dubna». Arī šeit par muzikālo vadītāju strādā B. Lietānece. Viņai tāpat pieder daudz pašsacerētu skandarbū, kā vienmēr bērnu gatavošanā ietilusi daudz puļi. Godalgots Aglonas ciema bērnu darbs, muzikālo vadītāju Ernestīne Pinupe.

Atzīmēti vairāki citu bērnu darbu nopelni, kuros strādā talantīgi un spējīgi pedagogi un audzinātāji, prasmīgi un protoši atrast un atzīmēt bērnu talantus.

A. MEZMALIS

Ceļazīmes uz Maskavu

Sakarā ar to, ka agrofirma «Sarkanais Oktobris» ir vairākkārtējs eksponents Maskavā — PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē, jūnijā mūsu kolektīvam iedalītas 30 ceļazīmes uz tur organizētu semināru par ekonomiskām tēmām. Tās tiks

piešķirtas agrofirmas speciālistiem un darba pirmrindniekiem. Bet tuvākajās maija dienās izstādē apmeklēt būs iespēja pieciem grāmatvedības darbiniekiem.

V. RUTKOVSKA

14. maijā — PSRS Tautas deputātu vēlēšanas

Aizstāvēt cilvēku vitālās intereses

Pēc nedēļas — 14. maijā visā 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā, kurā ietilpst Daugavpils, Jēkabpils, Stučkas un Preiļu rajoni, — tātad arī mūsu agrofirma, notiks atkārtotas PSRS tautas deputātu vēlēšanas, jo 26. martā te neviens no diviem izvirzītajiem deputātu kandidātiem nesāņēja nepieciešamo vēlētāju balsu skaitu.

Kā mūsu lasītājiem jau zināms, 14. maijā būs jāizvēlas viens no sešiem atkārtotajām vēlēšanām izvirzītajiem deputātu kandidātiem. Atgādināsim, ka tie ir:

PSRS Iekšlietu ministrijas karaspēka daļas komandieris VJACESLAVS BARSUKOVS,
Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks ALFRĒDS ČEPANIS,

Daugavpils lokomotīvu depo lokomotīves mašīnists AVERKIJS GRIGORJEVS,
republikāniskās apvienības «Laukceltņeks» laboratorijas vadītājs IMANTS GEIDĀNS,
republikas Agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks DAINIS ĢĒĢERS
un Rīgas kinostudijas kinorežisors, Latgales kultūras biedrību savienības prezidents JĀNIS STREICIS.

Pirmā demokrātijas mācībstunda, kā zināmā mērā pamatotā 26. marta vēlēšanas, mums jau šo to ir iemācījuši. Zinām, ka 14. maijā katram būs iespēja brīvi izvēlēties vienu no te nosauktajiem cilvēkiem par savu deputātu, atstājot to biļetenā nenosvītrotu. Tā kā mūsu agrofirmas kolektīvs šoreiz deputātu kandidātu izvirzīšana nepledalījās, tad arī necentīsimies te agitēt ne par vienu no viņiem. Plašāku vai

ierobežotāku ieskatu viņu deputāta platformā jūs varat gūt no rajona laikraksta «Lenina Karogs».

Informēsim tikai, ka Averkij Grigorjevs kopā ar savu uzticības personu 19. aprīlī bija ieradies arī mūsu agrofirmā, lai aicinātu visus atbalstīt viņa kandidatūru, jo viņš vienīgais no visiem sešiem pretendentiem dzīvo tieši vēlēšanu apgabalā — Daugavpilī un kā viens no nedaudzajiem deputātu kandidātiem — strādnieku šķiras pārstāvjiem — gribētu aizstāvēt vienkāršo cilvēku intereses PSRS augstākajā valsts varas orgānā.

Savukārt klātpievienotie attēli ataino Alfreda Čepāna viesošanos pie Aglonas bazilikas 22. aprīlī — komunistiskās sestdienas talkā, kuras laikā viņš tikās ar daļu no rajona vēlētājiem, atbildēja uz viņu jautājumiem, parādot savu nostāju pārbūves procesu veicināšanai mūsu republikā un novadā, ar kuru saistīti vairāki viņa dzīves gadi.

28. aprīlī Alfreds Čepāns un Imants Geidāns tikās ar vēlētājiem mūsu agrofirmā. Imants Geidāns, Latvijas Nacionālās neatkarības kustības valdes loceklis, izklāstījis savas organizācijas platformas pamattēzes, aicināja visus vienoti cīnīties par Latvijas suverenitāti. Isajā levdarstāstījumā un atbildēs uz daudzajiem jautājumiem Latvijas ekonomiskās patstāvības nepieciešamību un savus centienus iestāties par to viennozīmīgi akcentēja arī Alfreds Čepāns.

4. maijā notika mūsu vēlētāju tikšanās ar Daini Ģeģeri.

J. BĒLENIESA foto

SODIEN PULKSTEN 21.00 AGROFIRMAS KULTŪRAS NAMĀ KONCERTS, VELTĪTS UZVARAS SVĒTKIEM. BRAUCIENS AR AUTOBUSIEM PULKSTEN 20.00.

LIKŅENIS

TIKŠANĀS REZEKNE

KO VĒL VARU?

CIK MAKSĀ PIENS

ATMODU VEICINĀT PASIEM

FIRMA GARANTE...

TALKA TURPINĀS

PASAULE REDZES APBRĪNOS

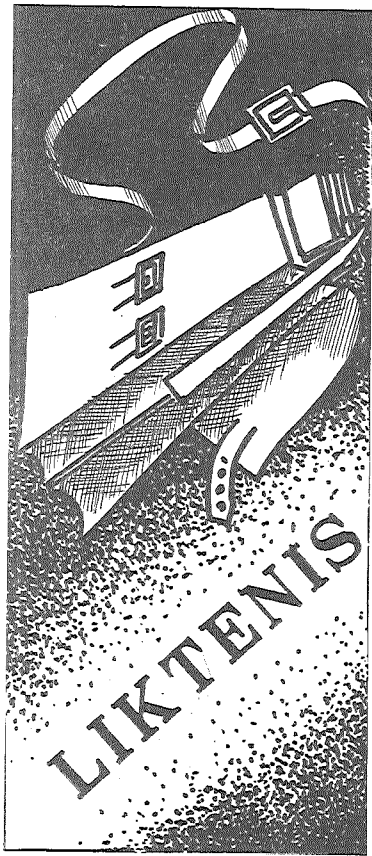
KINO MAIJA

2. lappuse

3. lappuse

4. lappuse

7. maijs — sakaru darbinieku svētki + Jaunsaimnieki slēdz līgumus + Sakopsimies

Tā viņi auguši viens otra acu priekšā — Riebiņu ciems un tā sakaru nodaļas priekšniece Lidija Nikolajeva. Atceras, atceras vēl ciems, kā uz veco skolu caur parku skrēja Lida — sīks, sprdzīgs meitēns, cītīgs grāmatu lasītājs...

Tāpēc, skolu beigusi, viņa arī izvēlējās kultūras darbinieku tehnikumu, bibliotekāru nodaļu. Pēc tā absolvēšanas pāris gadus pāstrādāja Madonā, bet tēva mājas vilka atpakaļ uz Riebiņiem. Un Lidija atkal atbrauca šurp, jo tāds acimredzot bija viņas liktena aicinājums — turpināt tēva un mātes profesiju. Vienu laiku pasta strādāja trīs — tēvs par priekšnieku, māte un Lidija par telefonistēm.

Jā, tie vēl bija vecie labie telefonistu laiki, kad pa tālruni piezvanīt varēja, tikai uzgrīzot centrāli. Dienu un nakti tur dežurēja cilvēki, kas savienoja zvanītāju ar vajadzīgo abonentu. It kā neertāk, taču bija arī savs jaukums šajā sakaru stafetē kā visur, kur bezkaislīgas automātiskas vietā ir dzīvs, jūtīgs cilvēks.

Godīgi sakot, Lidijai telefonistes darbs patika labāk nekā tagadējais. Gana viņa bija redzējusi, cik tēvam rūpju, visu kolektīvu un iestādi vadot. Ne tikai darbs pastā, vēl jau ir arī saimnieciskie pienākumi, kuru izpildei piešķirtie līdzekļi ir tik nie-

cīgi, ka nespēj piesaistīt nevienu pastāvīgu darbinieku. Bet vajag, lai krāsns būtu silta arī visspalgākajā salā, lai pasta apkārtnē sakopta, telpās valda tīrība un kārtība. Nē, es ar to nekad ne tiktu galā, Lidija šād tad iedomājās.

Taču liktenis paliek liktenis. Drīz pēc aizvadišanas pensijā uz kapu kalniņu aizgāja tēvs, uz mūžu Lidijai bija jāatvadas arī no māmuļas. Telefonistes vairs nebija vajadzīgas — vietā nāca automāti. Un, kad bija jāzīskiras: domāt par jaunu profesiju vai ieņemt sakaru nodaļas priekšnieces posteni, viņa izlēma par labu pastam. Netik Lidijai mēģināt pasauļi, laimi meklējot, un mūžs šķiet par īsu, lai pārmācītos citu amatam. Un tā nu iznāca, ka viņa kļuva par tēva darba turpinātāju. Patiesība var teikt, ka tā bijusi īsta sakaru darbinieku dinastija, jo vienīgi brālis — arhitekts Rēzeknē — nav saistīts ar sakaru mežglu.

Un tad pierādījās, ka Lidija var vairāk, nekā pati domājusi. Mierīgs jau gan tu, cilvēk, nekad nespēj būt, pat sapņos pasta darīšanas rādās. Ilgus gadus viņai bija jāveic arī tie pienākumi, kurus tagad dara operatore, — ar visiem darbiem vienai jātiek galā. Un, ja vēl kāds no četriem pastniekiem, nedod dievs, saslimst vai aiziet atvaļinājumā,

tad nākas arī telegrammu vai pasta pārvedumu nogādāt adresātam. Tādas neapmaksātas virstundas...

Pēdējos gados darbu apjoms tā pieaudzis, ka nu Riebiņu sakaru nodaļai pienākas vēl viens darbinieks. Pašlaik operatoru pienākumus jau otro gadu uzņemas pildīt Lūcija Radziviloviča — Lidijas māsa. Nodaļas priekšnieces darīšanas viņa, protams, nekārto, tomēr draudzīgo plecu Lidija jūt, un tā vadītājas nasta dažbrīd kļūst vieglāka. Nu, kaut vai tad, kad Lūcijas dzīvesbiedrs nāk talkā sazāgēt pastam malku...

Ir ar ko padalīties rūpēs, ir ar ko kopā papriecāties par panākumiem. Jā, Riebiņu sakaru nodaļa rajonā arvien ir labā slavā. Pērn trešajā ceturksnī sociālistiskajā sacensībā bija iegūta pirmā vieta savā grupā, šogad pirmajā ceturksnī atkal. Ciems aug, cilvēku kļūst vairāk, tādā lielā nepieciešamība arī pēc dažādiem sakaru pakalpojumiem, un par plāna neizpildi pagaidām žēloties nevajag. Bet to, kas atkarīgs no pašiem, — to jau Riebiņu sakaru darbinieki veic kārtīgi, precīzi, nav ne ko pielikt, ne atņemt. Ik mēnesi, pat tagad, pirms došanās pensijā, Lidija Nikolajeva apmeklē mācības rajona sakaru mežglā un visas tur gūtās zināšanas cītīgi cenšas iz-

mantot ikdienā. Godprātība — tā vienā vārdā var raksturot viņas attieksmi pret darbu.

Jā, tā viņi auguši viens otra acu priekšā — Riebiņu ciems un tā sakaru nodaļas priekšniece. Lidija vēl atceras, kā, lūk, šī jaunā māmiņa ar mazuli pie rokas pirms gadiem te, pastā, ieskrēja vēl kā bikla pusaudze. Bet šī salikusi tantīna — vai vēl vakar ne viņa šurp nāca stalta?

Trīsdesmit divi gadi Riebiņu sakaru nodaļā pavadīti... Un tajos Lidija Nikolajeva dzīvojuši līdzās ciema lauju priekiem un bērnam, bijusi sava veida vidutājs viņu sakariem ar ārpusauli. Viņa redzējusi, kā aug, plešas plašumā, celas staltumā dzimtais ciemats. Un varbūt kādam jau viņas tēva māja blakus iespaidīgajai agrofīrmās administratīvajai ēkai liekas neiederīga ciemata pilsētnieciskajā sejā. Bet Lidijai tā ir vieta, kurā pagājis viņas darba mūžs, kur skanējusi mātes milā balss, masu un brāļa smiekli, tēva pazīstamie soļi. Te izaudzis viņas dēls, katrs grīdas dēlis, katrs istabas kaktis te zina viņas vieglās un grūtās dienas. Un Lidija Nikolajeva grib dzīvot tieši šo, ne jau vienmēr saulaino mūžu, tieši te, šajā citu acīm varbūt necilajā mājā bez jauno ēku ērtībām. Jo tāda ir viņas uzticība savm liktenim.

M. AUSTRUMA

REPUBLIKAS SPOGULĪ

Sacensība 1988. gadā

LABĀKIE REZULTĀTI SIVĒNU IEĢUVĒ:

Vietā	Vārds, uzvārds	Saimniecība	Iegūts sivēnu pavīsum	Skaitlis metienā	Vid. svārs atšķirt.
7.	Valērijs Rožāns	«Sarkanā ausma»	1565	11,1	19,1
15.	Veronika Podskočija	«Nākotne»	738	10,6	16,8
22.	Anna Ņikitina	—, —	1044	10,1	17

LABĀKIE REZULTĀTI ČŪKU NOBAROSANĀ:

Vietā	Vārds, uzvārds	Saimniecība	Dzīvsv. pieaug. dienn. (g)	Nobar. vid. čūku
22.	Ivans Mihailovs, Boriss Petkovičs	«Sarkanā ausma»	640	300
24.	Antonina Upeniece	Kirova	634	345
25.	Mirjana Mihailova	—, —	633	345
32.	Jekaterina Kuzņecova	—, —	626	293

LABĀKIE FERMU KOLEKTĪVI ČŪKU NOBAROSANĀ:

Vietā	Ferma	Saimniecība	Dzīvsv. pieaug. dienn. (g)	Čūku sk. gr.	% I kat.
12.	Pilišķi II	«Vārkava»	566	314	5

Visās mūsu dzīves nozarēs jūtam pagriezienu uz uzplaukuma pusī. Ar sevišķu gandarījumu sabiedrības lielākā daļa uzņemusi Latvijas Lauksaimnieku savienības nodibināšanos. Tā ir garantija mūsu lauksaimniecības attīstībai, tam, ka Latvijas zemnieks atkal kļūs saimnieks savā zemē. Latviešu cilvēks, latviešu zemnieks jau pirms pasaules kara bija pazīstams kā krietns zemkopis, kas savu turību bija ieguvis cītīgā darbā, strādājot no saules lēkta līdz vēlam vakaram. Protams, šodien mēs ikkatrs vēlamies redzēt mūsu laukus atdzimušus to ipatnējā skaistumā, no jauna iedzīvinot sentēvu tikumus un modinot latviešu tautas atjaunošanas spēkus. Mūsu zeme, mūsu daba ir labvēlīga un devīga tikai tam, kas prot un mīl darbu, kam sīkstā izturība.

Gribas ticēt, ka šādas izturības pietiks tām zemnieku saimniecībām, kuras šogad ir izveidojušas mūsu rajonā. Nav šaubu, ka tas prasīs lielu piespēšanos, lielu pārveidošanos, lielu pārkārtošanos. Galvenais tomēr ir tas, ka mūsu zemniekos darbaprieks nav dzisis, bet audzis un pieņēmis spēkā, un viņi var patiesi lepoties ar to.

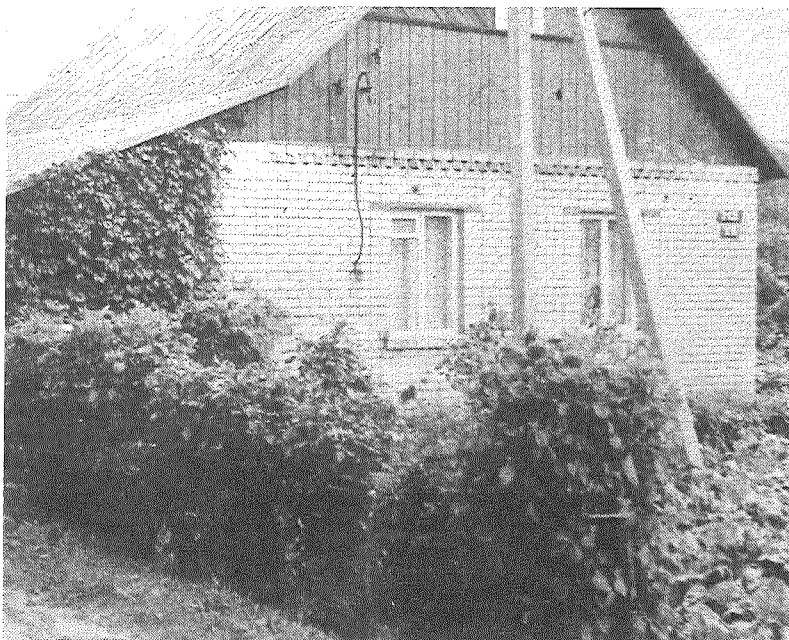
Rajonā šādu zemnieku ir jau pārpārs pulciņš. Aprīļa vidū rajona izpildkomitejā uz piena kontraktācijas līgumu slēgšanu ar agrofīrmi «Sarkanais Oktobris» enerģijas un apņēmības pilni ie-

radās 22 jaunsaimnieki. Līdz gada beigām viņi apņēmas pārdot 1160 centnerus piena. Ceram ne tikai uz piena kvalitāti, bet arī kvantitāti. Liela problēma gan

Cik maksā piens?

pastāv ar piena kvalitātes noteikšanu, jo šo darbu veiks saimniecību piena savācēji. Pārsvārīgumi ar zemnieku saimniecībām tika noslēgti par otrs šķiras piena piegādi. Tas — sākumam, kamēr ir vēl tik daudz grūtību un nenokārtotu jautājumu. Kādas būs cenas valsts iepirkumā realizējamam zemnieku saimniecību pienam? Par vienu tonnu pirmās šķiras piena, kas atzests līdz 10 grādiem pēc Celsija, maksās 320 rubļus, vīrs 10 grādiem — 310 rubļus, otrs šķiras piens attiecīgi maksās 288 rubļus un bezšķiras piens — 248 rubļus.

Piemaksa par vienu pirmās šķiras piena tonnu būs 30 rubļi un par otrs tonnas — 25 rubļi. Diferencētā piemaksa procentos no iepirkuma cenas pie pamatcenas — 15 rubļi, neatkarīgi no ieņemtā piena šķiras.

...Talka turpinās

«Par sakoptu Latviju» — ar tādu devīzi 22. aprīlī aizritēja šī gada komunistiskās sestdienas talka mūsu republikā. Pēc tās mazliet glītāks kļuvis Riebiņu parks, kura labiekārtošanā vēl daudz labu ieceru ir mūsu agrofīrmās daļdarzniecībai Inārai Upeniecei un viņas nenogurdināmajam palīgam Staņislavam Vasiļevskim. Tika sakopti arī fašisma upuru kapli un Jāņa Ivanova piemēnas akmens vieta.

Talka beigusies, talka turpinās. Vēl jau ne visur pie mūsu mājām, sabiedriskajām un komunālajām dzīvojamām ēkām valda tā sakoptība, kas ir vislabākā kārtīga saimnieka vizītkarte. Riebiņu ciema Tautas deputātu padome šogad atkal gatavojas izsludināt konkursu par skaistāko sētu un mājas pagalmu. Bet varbūt vajadzētu arī par skaistāko ielu, sakoptāko sektoru (brigādi)? Tagad ir laiks, kad cilvēki apjautās, kāds spēks ir apvienotai, saskaņotai rīcībai, ja vien ir prasmīgi organizatori, kas nebaidās un prot iejusties virsvadītāja lomā.

Taču pagaidām tie, kas gribētu uzņemties kopatbildību, vēl ir deficīts. Tāpēc sevišķu pateicību pelnījuši jau esošie. Nu, kaut vai Riebiņu ciemata Parka ielas 3. mājas vecākā Emīlija Trupa. Pērnā gada augustā, kad konkursa vērtēšanas komisija veica vienu no saviem pārbaudes reidiem, tieši pie šīs komunālās mājas griezās viskrāsnākās puķu dobes. Jo pavasarī te Emīli-

jas Trupas vadībā bija ieguldītas visu mājas iemītņu kopējās puķes. Un pēc tam sekoja neatslābstoša gādība, lai lielktais darbs neaiziet postā.

Arī Rēzeknes ielas 1. nama iedzīvotāju vidū ir ne mazums enerģisku un atsaucīgu cilvēku, kas neskopojas ar laiku, ja kopjama savas mājas apkārtnē. Galvenā organizatora lomu te visbiežāk uzņemas Elza Belousova — skolotāja. Jau nedēļu pirms oficiālās talkas dienas mājas laudis pēc darba ar grābekļiem, slotām un lāpstām pieteica karu ziemas grūžiem. Un pēc tam apņēmās: centīsimies, lai kārtība pagalmā valdītu vienmēr.

Bet gar Dārza ielas daudzdzīvokļu namiem braucot, pa autobusa logiem gan vērojama bēdīga aina. Rodas iespaids, ka mājas pirmo gadu nodotas ekspluatācijā un nav vēl bijis laika padomāt, kā to apkārti padarīt krāsnāku. Negribas ticēt, ka nevienam no šo māju iedzīvotājiem tas nerūpētu, nepieciešamība pēc skaistuma taču ne tikai cilvēkam, bet arī daudzām citām dzīvām būtnēm ielikta gēnos. Acimredzot šajās mājās vienkārši pētrūkst uzņēmīgo, kas savāktu, apvienotu pārējos kopdomai un kopdarbam. Tagad ir arī kam padomu paprasīt — jau gandrīz gadu agrofīrmā strādā daļdarzniecīce. Tiem individuālo māju saimniekiem, kas pie viņas griežas, Ināra Upeniece neatteica palīdzību koku stādu un košumkrūmu sagādāšanā.

Dažas sašutušas balsis varbūt iebildīs: kāda jēga stādīt, ja pēc tam cits nolauzīs, nobradās, samīsi! Jā, tā jau ir: tur, kur kopā mīt daudz lauju, visi nav vienlīdz apzinīgi. Dažs vienaldzīgs pret savu vidi nevalas, cits nevēribas, bet dažs labs nemācēšanas, neaudzinātības dēļ. Nu, ko tur lai saka? Jāmāca. Visiem jā-māca. Tikai ne ar īgnumu, uzbrēkšanu, naidu, jo diezin vai ar jaunumu pasaulē kas labs ir iespējams. Jāmāca ar iecietību, tā, pat ar līdzjūtību, jo vai tad līdzjūtību nav pelnījis cilvēks, kurš ir aklis — aklis pret skaistumu? Jāmāca ne tikai bērni, bet arī viņu vecāki. Tira un sakopta Latvija — tā vispirms ir sakopta mūsu durvju priekša. Un tur neviens cits mums nevar palīdzēt — tikai pašu čaklums un neat-laidība.

M. GEKISA

Šeit pievienotajā attēlā redzama Zoja un Vasilija Kudrjašovu māja pērnā gada augustā jau piemēnitā reida laikā. Krāšņu daļļu godasardze sagaidīja saimnieci, kad viņa atgriezās no sava neētne vīriņa lopkopes darba. Paģalā vienmēr atskauzama kārtība, tīrība. Paldies Kudrjašoviem par vienu atļāz saposu Latvijas stūrī!

R. AVOTA foto

V. MESINGS

Ko vēl varu?

Tiem, kas interesējas par parapsiholoģiju, par pagaidām vēl pilnībā neizpētītiem telepātijas brīnumiem, Volfa Mesinga vārds nav svešs. Pirms divdesmit gadiem iznāca viņa stāsts «Par sevi pašu», kurā viņš rakstīja par savām spējām «lasīt» citu cilvēku domas vai iedvest viņiem savējās. Tā bija sensacionāla lasāmviela, tomēr pēdējā, piektā nodaļa izdevējiem likās pārlietu mulsināšana, materiālistiski neizskaidrojama, un toreiz to nedrīkstēja iespiest. Tagad, kad mēs vairs tik paniski nebaidāmies no jebkuras, arī nepatīkamas vai pagaidām vēl neizprotamas patiesības, šī nodaļa tika publicēta žurnālā «Nauka i reliģija» šī gada 3. numurā. Piedāvājam tās saīsinātu fragmentu tulkojumu.

Sākšu ar faktiem.

Reiz, tas bija vēl trīsdesmitajos gados Polijā, pie manis uz pieņemšanu atnāca jauna sieviete. Atnāca kā pie cilvēka, kurš prot lasīt domas, uzzināt to, kas citiem paliek slēpts.

Viņa parādīja virieša fotogrāfiju, kurš pēc ārienes bija līdzīgs viņai.

Mans brālis. Pirms diviem gadiem viņš aizbrauca uz Ameriku. Laimi meklēt. Un kopš tā laika — nekādas ziņas. Vai viņš vēl ir dzīvs? Vai jūs to varat uzzināt?!

Es skatos uz fotogrāfiju... Un pēkšņi redzu viņu it kā dzīvu! Pat tādu kā jaunāku kļuvušu. Labā uzvalkā... Un saku:

— Neuztraucieties, jaunkundz. Jūsu brālis ir dzīvs. Viņam bija grūtas dienas, bet tagad tās jau aiz muguras. Pēc 13 dienām, skatot no šodienas, jūs saņemsiet no viņa vēstuli...

...Sieviete aizgāja un, kā jau tas parasts, pastāstīja par manis teikto kaimiņiem. Sākās valodas. Tās nokļuva arī aviņnieku ausīs. Izcēlās strīds preses slejās: vai Mesings nekļūdās? Vispār — manis pareģotajā trīspadsmitajā dienā tajā miestā sapulcējās gandrīz vai visu poļu laikrakstu korespondenti. Vēstule no tālās Filadelfijas atnāca ar vakara vilcienu...

Otrs gadījums notika vienā no Maskavas laikrakstu redakcijām. Pēc manu psiholoģisko mēģinājumu noskatīšanās žurnālisti sapulcējās galvenā redaktora kabinetā. Sākās sarunas par telepā-

tiju. Kāds izteica šaubas par manām spējām. Vēl nenomierinājies pēc tikko pabeigtā seansa un te dzirdēto valodu nedaudz aizvainots, es sacīju:

— Labi... Tūlīt jūs pārlicināsieties par telepātijas spējām. Paņemiet savus bloknotus... Rakstiet! Sodien ir 25. jūnijs... Starp divdesmito un divdesmit piekto jūniju... Piedodiet, kāds ir jūsu uzvārds? — es griezos pie viena no klātesošajiem.

— Ivanovs Ivans Ivana dēls, — viņš labprāt atbildēja.

— Tad, lūk, laikā starp divdesmito un divdesmit piekto jūniju jūs, Ivanov, saņemsiet paugstinājumu darbā. Jauns norīkojums... Man jums visiem ir lūgums: kad tas notiks, lūdz, man piezvaniet...

Divdesmit otrajā jūnijā man piezvanīja dažādā laikā četri cilvēki. Ivanovs bija iecelts par redaktoru vienā no lielākajiem laikrakstiem. Es nezinu, vai Ivanovam būs patīkami, ja par šo gadījumu uzzinās plaša sabiedrība, tāpēc nenosaucu viņa īsto uzvārdu.

Lūdzu, nejaudājiet, kā man tas izdevās. Teikšu godīgi un atklāti: es pats to nezinu. Tieši tāpat kā mehānismu.

Varu pateikt tikai, lūk, ko: parasti, kad man uzdod konkrētu jautājumu par tā vai cita cilvēka likteni, par to, vai notiks vai arī nenotiks tas vai cits fakts, man ir ļoti sasprindzināti jādama, jājautā sev: notiks vai nenotiks?.. Un pēc kāda laika rodas pārlicība: jā, notiks... vai: nē, nenotiks...

Esmu pārliecināts, ka šī mana spēja ar laiku gūs materiālistisku izskaidrojumu. Starp citu, manis pieminētos gadījumus varētu izskaidrot kā īpašu telepātisko spēju izpausmi. Iespējams, ka tieši tajā laikā, kad es skatījos uz tās sievietes brāļa fotogrāfiju, viņš rakstīja tai vēstuli un rēķināja, ka māsa to saņems tikai pēc trīspadsmit dienām. So viņa domu uztvēra manas smadzenes... Tāpat var būt, ka tajā laikā, kad es sēdēju Maskavas laikraksta redakcijā, kaut kur tika izlemts jautājums par Ivanova paaugstināšanu darbā... Bet es to «sadzirdēju» un paziņoju žurnālistiem.

Man ir gadījies paredzēt arī lielus sabiedriskus notikumus. 1937. gadā, tas ir, vēl pirms otrā pasaules kara sākuma, es publiski, simtiem cilvēku klātbūtnē, vienā no Varšavas teātriem paziņoju, ka Hitlers laužīs kaklu Austrumos. Manus vārdus lieliem burtiem publicēja visu Polijas laikrakstu pirmajās lappusēs. Tieši tādēļ Hitlers bija apsolījis lielu atlīdzību par manu galvu.

Vislabāk es jūtu tāda cilvēka likteni, kuru sastopu pirmoreiz dzīvē vai arī vispār neesmu redzējis, bet turu rokās kādu viņa mantu un blakus par viņu domā kāds viņa radnieks vai tuvs cilvēks.

Pārskatot atmiņā līdzīgus gadījumus, gribētos apstāties pie kāda sena un kļūdaina. Kaut gan — ne pilnīgi kļūdaina...

Tas atkal notika Polijā. Pie manis atnāca padzīvotā sieviete. Apsēdās man priekšā un sāka raudāt...

— Dēls... Divus mēnešus ne ziņas, ne miņas... Kas ar viņu noticis?

— Iedodiet man viņa foto, kādu viņa lietu... Varbūt jums ir viņa vēstules?

Sieviete pasniedza man zilu aplokšni. Es izņemu aprakstītas papīra lapas, koncentrējos. Un redzu, pārlicināši redzu, ka cilvēks, kas uzrakstījis šīs lapas, ir miris...

...Pēc apmēram pusotra mēneša sanemu telegrammu: «Steidzami atbrauciet». Mani izsauc uz to pilsētu, kurā es toreiz biju.

Atbraucu ar pirmo vilcienu. Pretī iznāca jauns vīrietis:

— Jūs esat Mesings?

— Jā, es esmu Mesings...

— Sarlatāns Mesings, jādomā, necer, ka mēs viņu laipni sagaidāsim?..

— Kāpēc jūs mani saucat par sarlatānu? Es nekad nevienu neesmu mānījis vai aizvainojis...

— Bet jūs apbedījāt mani dzīvu! Un tikko neiedzināt kapā, re, šo sievieti, manu māti...

— Iedodiet, — es palūdzu sievietei, — to vēstuli, kuru jūs man toreiz rādījāt.

Viņa izņēma vēstuli no somiņas. Skatos uz lappusēm, kurās no asarām izplūduši tintes traipi, un vēlreiz nāku pie slēdziena: cilvēks, kurš rakstījis šo vēstuli, ir miris.

— Vai jūs pats rakstījāt šo vēstuli?

— Nē.

— Bet kas to rakstīja?

— Draugs. Man sāpēja roka, un es dikteju... Mēs ar viņu kopā gulējām slimnīcā.

— Skaidrs... Jūsu draugs ir miris?..

— Jā, viņš nomira. Pavisam negaidot. Viņš nebija smagi slims...

Es griezos pie sievietes:

— Kundze, piedodiet man tās asaras, kuras jūs lējāt pēc tikšanās ar mani. Taču jūs man iedevāt vēstuli un teicāt, ka to rakstījis jūsu dēls. Es ieraudzīju uzrunu «māmiņ», parakstu «tavs dēls»... Un redzēju, ka roka, kas rakstījusi šos vārdus, ir mirusi...

Mana tīri intuitīvā metode nav skaidra ne man, nedz kādam citam.

Starp citu, šādas spējas piemīt ne tikai man vienam. Ja ieskatās hronikās, memuāros, dienasgrāmatās, tad tur var atrast fikšetas ļoti daudzas negaidītas un ar apbrīnojumu precizitāti piepildījušas priekšnojautas — intuitīvus pareģojumus. Daudzi speciālisti Rietumvalstīs apgalvo, ka gaišredzība ir tāds pats precīzi pierādīts fakts kā telepācija.

Jā, nākotnes paredzēšana — es te runāju nevis par zinātnisko, bet par intuitīvo paredzēšanu, pastāv. Tai nav izskaidrojuma? Jā, pagaidām vēl nav — jo mums vēl nav skaidra priekšstāsta par laika būtību, tā sakariem ar telpu, par pagātnes, tagadnes un nākotnes savstarpējām saiknēm. Domāju, ka tam piekritīs katrs: mēs vēl ļoti maz zinām par pagātnes un nākotnes savstarpējo atkarību. So saikņu apzināšanu vajag sākt ar tā mehānisma izpēti, kurš, kā es jūtu pēc sevis, reāli pastāv...

Ko sēsīm un stādīsim

Pēc agronoma J. Jirgenzona aprēķiniem maijā sējai un stādīšanai labvēlīgi ir šādi datumi:

- 6. V — kacenkāpostu dēsti, kartupeļi;
- 7. V — sīpoli, dilles u. c. garšaugi;
- 8. V — augļu koki, ogulāji;
- 9. V — sīpoli, sīpolpuķes, gurķi, puķu dēsti, dārzeni;
- 16. V — kartupeļi;
- 17. V — labība, zaļbarība, pupiņas;
- 18. V — kāpostu u. c. dārzena dēsti;
- 20. V — gurķi;
- 21., 22., 23. V — saknāgi;
- 30., 31. V — kāpostu dēsti.

Apsveikumi

Vienmēr gaišu laimi
Jūsu sirds lai jūt,
Ilgu, gaišu mūžu
Vēlam kopā būt!

(A. Vilks)

Sveicam NATALIJU STROGONOVO un ALEKSANDRU SEMJONOVO un audzināšanas darbā KLAUDIJU PETROVU!

Kolektīva vārdā — agrofirmas «Sarkanais Oktobris» administrācija un sabiedriskās organizācijas

CIENIJAMIE BIEDRI!

Tuvojas 9. Maijs — saulainie Uzvaras svētki. Apsveicam tajos visus mūsu kolektīva locekļus, bet it īpaši Lielā Tēvijas kara veterānus un karavīrus internacionālistus, kuri zina kara ceļu sūrumu un nav želojuši sevi Tēvzemes un tās interešu aizsargāšanā.

Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» administrācija un sabiedriskās organizācijas

Kino maijā

- 7. «Oskars» (Francija).
 - 8. «Dancis trijiem» (Čehoslovākija).
 - 9. «Dīvainā mēnessgaismā» (Rīgas st.).
 - 10. «Puse mūža» (VDR).
 - 11. «Skērsiela» (Rīgas st.).
 - 12. «...piepildīt savu taisnību!» (A. Dovženko st.).
 - 14. «Fredl, sit pirmais!» (Dānija).
 - 15. «Svētdiena ellē» (Lietuvas st.).
 - 16. «Mežogas» (Rumānija).
 - 17. «Saruna», 1. un 2. sērija (ASV).
 - 18. «Pagātne, tagadne, nākotne», 1. un 2. sērija (Indija).
 - 19. «Apbalvot (pēc nāves)» (M. Gorkija st.).
 - 21. «Reta suga» (ASV).
 - 22. «Nost komerciņu mīlas frontē» («Mosfilm»).
 - 23. «Kēdite» (Anglija).
 - 24. «Salmu zvani», 1. un 2. sērija (A. Dovženko st.).
 - 25. «Divi krasti» (M. Gorkija st.).
- Seansu sākums plkst 21.00.

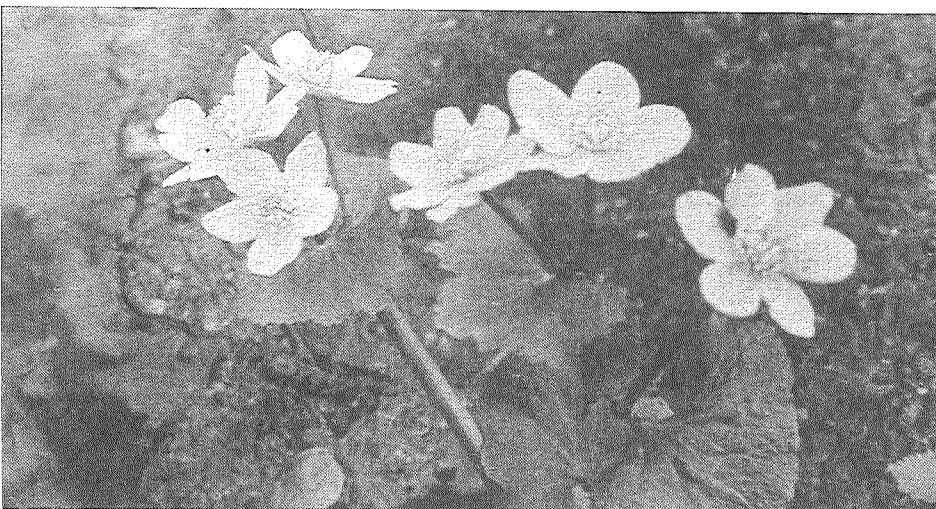
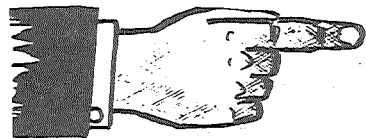
LIDZJŪTĪBAS

Izsakām dziļu līdzjūtību VIRIŅEJAS GRIGORJEVAS piederīgajiem, viņu kapu kalniņā pavadot.

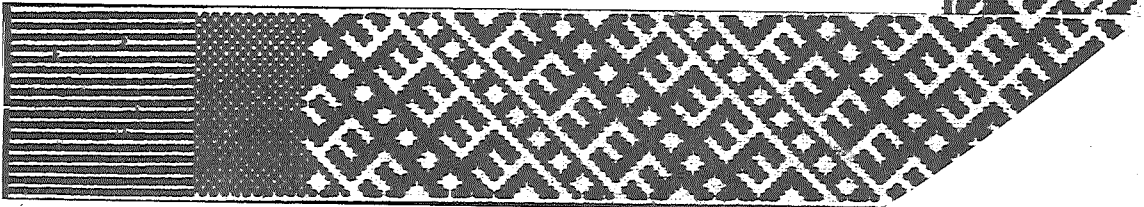
Skumstam līdzī FEODOSIJAS NAZAROVAS tuviniekiem sakarā ar viņas nāvi.
Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

Redaktors A. RANCANS

MŪSU UZŅĒMUMI — SIERA UN CIETES RŪPNICAS, KAS ATRODAS JAUKAJĀ PREIĻU PILSETĀ, RAZO:

KARTUPEĻU CIETI UN ČIPSUS NO SAUSĀ KARTUPEĻU BIEŽENĀ AR UN BEZ SĪPOLIEM, KONFEKTES «GOTIŅA» UN «PIENA IRISS», SERBETU, SVIESTU UN BALTIJAS SIERU.

FIRMA GARANTE...
...lielisku apētību un labu veselību, patīkamu garšu un augstu barības vērtību, ja jūs lielosiet tās razotos partikas produktus. Pieprasiet tos visos partikas preču veikalos! Produkcija tiek izgatavota pieliekamā daudzumā iepakojumā un mazajiem, bērniem un pieaugušajiem.

JAUNĀIS CEĻŠ

Laikraksts «Jaunais Ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodaļas vadītājam — 56732

Pasūt. 622 Met. 1100

Iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespiedloksne.